

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

อยู่แบบศาสดา

วัดภูวรินทร์เรียกว่าเราเลี้ยงดูเป็นประจำเลย หมดทั้งวัดเลย ใครจะมาไม่มาก็ไม่เห็น เพราะมันอยู่ในป่าลึกๆ มันอยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีผู้ส่งเสริม อยู่ได้ที่ละสององค์ หรือสามองค์เป็น อย่างมาก เวลาเราไปอยู่นั้น ๓๐-๔๐ อยู่ตลอดมา เราบอกว่ามาเท่าไรให้มา ถ้าพระตั้งใจ ภาวนาแล้วให้มาเราจะรับเลี้ยง เลี้ยงหมดเลยเชียว ถ้าหากว่าเรารู้ไม่ไหวเราจะบอก ก็เห็นสู มาตลอด ยังเปิดทางให้มา พระที่มาท่านจะมากกว่านั้นเราก็มองว่า เพราะเราเปิดไว้แล้วว่า ให้มา มากเท่าไรให้มา เราไม่ได้กำหนดว่าพระนี่มากไปน้อยไป เราบอกว่าให้มาเลย เท่าไร ไม่ว่า

ที่นี้เวลาพระมาเราก็เปิดไว้แล้วนี่ มาเท่าไรก็ให้คัดเลือกพระ พระตั้งใจภาวนานะ มาที่นี้ เราบอกเราไม่ได้บอกเหมือนใคร บอกเด็ดขาดๆ เลย เคลื่อนไปไม่ได้ ถ้าพระตั้งใจ ปฏิบัติดีมาเท่าไรเอามา ถ้าพระโกโรโกโสให้โล่งภูเขา อย่าให้อยู่หนักภูเขา นั้นเด็ดโหมละ เราจะเลี้ยงดูตลอดจนกระทั่งถึงเวลาที่โลกอนิจจังเมื่อไร พอมาถึงเมื่อนั้นก็รู้กันเอง เราก็บอกกัน ก็เลี้ยงมาอยู่ตลอดเวลา วัดนี้เรียกว่าเราเลี้ยงทั้งวัดเลยเชียว ถึงวันจวนสิ้นเดือน ตามธรรมดาวันที่ ๒๖-๒๗-๒๘ เขาไป นี้จะให้ยื่นเข้ามาไปในระยะนี้เสีย(วันที่ ๒๐) เพราะเราจะไปกรุงเทพฯ และพวกนี้ก็จะต้องติดตามไปด้วย

เวลานี้เราสงวนพระมากนะ ให้พระได้ตั้งใจปฏิบัติ พระที่ตั้งใจปฏิบัติก็มาอยู่ที่นั่น แต่ส่วนมากท่านไม่ฉันครบองค์นะ ทำนองวัดนี้ ชาติอยู่ตลอดเหมือนกัน แล้วแต่ท่านจะฉัน เมื่อไรท่านก็มาฉัน ท่านภาวนาจริงๆ เพราะฉะนั้นเราจึงตัดออกหมดไม่ให้คนไปยุ่มย่าม บอกอีกเด็ดขาดอีกเหมือนกัน ไม่ให้ใครไปยุ่มย่ามที่นั่น จะให้อยู่เฉพาะที่จำเป็น เช่นอย่าง มาพักชั่วคราว มาจากกรุงเทพฯ เขามาพักชั่วคราวนี้อนุโลมให้เท่านั้น ที่จะมาอยู่ประจำนั้น ไม่ได้เลย เราสั่งขาด ท่านอุทัยก็เอาคำพูดของเรานี้ออกพูด

ถ้าว่ามันขัดข้องตรงไหนเราไปเอง ไปโล่งเองนะ นู่นนะเห็นโหมละ เราเคยโล่งแล้ว นี้ไม่ให้อยู่ บอกโล่งเลย ท่านอุทัยอำนาจไม่เท่าเรา เราเป็นคนสั่ง ทุกอย่างท่านอุทัยคอยฟังคำ เรา ปฏิบัติตามนั้น ปฏิบัติอย่างนั้นเรื่อยมา ท่านก็สะดวกในการภาวนา เวลาเราไปเราก็ดู คนที่มาเกี่ยวข้องมาน้อย ดูแล้วก็ถามอีก ก็ปรกติเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ ๒๐ ปีกว่าแล้ว นะ ตั้งแต่เราเข้าไปเกี่ยวข้องวัดนี้ ได้ ๒๐ ปีกว่าแล้ว

เข้มงวดกวดขันเพื่อจะให้พระที่ตั้งใจปฏิบัติจริงๆ ไปอยู่ที่นั่น สัมมอรรถธรรมเข้าสู่หัวใจ เวลานี้มันสั่งสมแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มวัดเต็มวา เต็มพระเต็มณเฑาะพินหมัด ไม่ว่าท่านว่าเราเหมือนกันหมด เวลานี้พระเลอะเทอะมากทีเดียวจนจะดูไม่ได้ มีหน้าซำยังสร้างพินสร้างไฟขึ้นเผาบ้านเผาเมือง เผาชาติ เผาศาสนาไปด้วย โดยไม่คำนึงถึงความผิด ถูก ชั่ว ดี ไม่มีบาปบุญ ไม่มีผิด ถูก ชั่ว ดี หาเหตุผลไม่ได้ ไม่ฟังเสียงเหตุผล มีแต่ถือด้านหาญธรรม จะเอาให้ได้ยังไง คือความโลภ บ้ายศ ชื่อเสียง เอาเท่านั้นแหละ บวชมาในศาสนาเอาเท่านั้นแหละ ไม่ได้เอาอะไรนะ

เรื่องอรรถเรื่องธรรมซึ่รดลงไปเลยไม่ได้สนใจ มือหนึ่งคืบคลานเข้าไปหาส้วมหาถ่าน เป็นอย่างนั้นนะเวลานี้ จึงนำสลตสังเวชนะ เราพูดเป็นอรรถเป็นธรรม เราไม่ได้เหมือนใคร เอาธรรมออกกางเลยทีเดียว ไม่ให้ผิดเลยผิดธรรม ถึงจะนิ่มนวลอ่อนหวาน เต็ดขาดอะไรมีแต่ธรรมล้วนๆ ออกไป เราไม่เอากิเลสเข้ามาแฝงเลยละ พูดตรงไหนรับรองตรงนั้นเลย ไซ้ใหม่ ไซ้ทันทีเลย เป็นอย่างนั้นละ

ปฏิบัติธรรมต้องให้เป็นธรรม ไม่เป็นธรรม ธรรมจะเกิดขึ้นที่ใจไม่ได้นะ ต้องเปิดทางให้ธรรม ให้ถูกต้องตามสายธรรมแล้วธรรมเจริญๆ จึงให้พระท่านได้ภาวนาอยู่ที่นั่นสะดวกสบาย จะไม่มีแล้วนะพระเวลานี้ พระทั่วประเทศไทยเต็มไปหมด แต่จะหาพระดีบพระดี พระตั้งใจปฏิบัติรู้สึกว่ายากมากทีเดียวนะเวลานี้ ฟังแต่ว่ายากมากทีเดียวหาใครก็มาโดนตัวแล้วๆ นี้เสีย ไปหาใครก็เลวแบบเดียวกับตัวเอง ก็เลยทั้งโลกมีแต่พระเลวใช้ไม่ได้นะ อู๊ย ทุเรศสงสารมากนะ

ยิ่งเหตุการณ์เกิดขึ้นในเมืองไทยเราเวลานี้ เราจึงได้เอาธรรมเข้าวัดเข้าตวงถึงเรื่องกิเลสกับธรรม เหยียบหัวธรรมไปเลย ซึ่รดธรรมไปเรื่อยๆ เลย ไม่ได้สนใจกับอรรถกับธรรมยิ่งกว่าความอยากความทะเยอทะยาน ให้เป็นไปตามใจๆ ไม่ฟังเหตุฟังผลอะไรเลย นี่ละเลขขนาดนั้นละพระเราทุกวันนี้ มันเลวลงถึงขนาดนั้น จะให้ว่าไง เทียบเอาดูเอาพี่น้องทั้งหลาย เราพูดอย่างเป็นทางการเป็นธรรม เปิดหัวอกพูดเลย เอาธรรมมาพูดไม่ให้ผิดว่าั้นเลย เลวก็บอกว่าเลว ดีก็บอกว่าดี

เวลานี้เลวมาก สร้างพินสร้างไฟเผาวัดเผาวา เผาชาติเผาศาสนาไปด้วยกัน ไม่ได้คำนึงเลย จะเอาให้เป็นใหญ่เป็นโต เอาชื่อกองใหญ่ๆ เท้าภูเขานี้มาเป็นใหญ่เป็นโตปะหัวคนทั้งชาติทั้งศาสนาให้แหลกเหลวไปตามๆ กันหมด เวลานี้กำลังชวนชวยหาบุตรหาคุณเข้ามาปะพุทธศาสนาให้แหลกเหลวไปด้วย แล้วจากนั้นก็ปะไปทางชาติให้แหลกเหลวไปตามๆ กันหมด ด้วยความสกปรกโสมนั้นแหละ นี่ละคนเราถ้าไม่มองดูธรรมแล้วเป็น

อย่างนั้นละ ร้อนที่สุด พระก็ร้อนถ้าไม่มีธรรม ถ้ามีธรรมโยมก็เย็น พระวาสน์ก็เย็น พระก็เย็น ที่ไหนเย็นไปหมด

ถ้าไม่มีธรรมใครย่ออวดดีเลย ไม่มีดี หงายเลย หงายแบบไหนก็ไม่ทราบ หงายหมู หงายหมา หงายแมวกก็ไม่ทราบ ถ้าลงอวดธรรม ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาเอาธรรมมาสอนโลกด้วยความสะอาดสุดยอดแล้ว แต่เรามากว่าเอาแต่บุตรแต่คูไปโปะธรรม เหยียบหัวธรรม ขี้รดธรรมความดีงาม มันไม่ได้มองดูอรรถธรรม โลกมันถึงได้ร้อนเวลานี้

จึงได้สั่งถึงพระให้ตั้งใจปฏิบัติ สถานที่นี้เหมาะสมมากที่สุดทีเดียว เรียกว่าเป็นเอก ปากี เป็นเอกอยู่ด้วย อยู่ได้ทุกแห่งทุกหนบนภูเขา ไม่มีใครมากวนเลย เงียบทั้งวันทั้งคืนอยู่ตลอดเวลา ถึงตอนเย็นท่านก็มาประชุมกัน ส่วนมากมีแต่เทพเราละ ไปเปิดฟังอย่างน้อยวันละกัณฑ์ ท่านมารวมกันที่นั่น แล้วนั่งภาวนาฟังเทพ พอจบเรียบริ้อยแล้ว องค์ไหนอยากลุกไปประกอบความ پاکเพียรในทำอื่นใดก็ได้ ผู้ไม่อยากจะนั่งภาวนาเรื่อยไป อย่างนั้นเป็นประจำสำหรับวัดนี้นะ

เราจึงส่งเสริมมาตลอดด้วยความพอใจ เพราะพระทำให้เป็นความพอใจสำหรับเรา ไม่ได้เป็นข้อนำตำหนิอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าผิดถูกประการใดเราก็ไปคอยแนะนำสอน ดูด่าว่ากล่าวไปเรื่อย ๆ เหมือนหนึ่งว่าเรารับผิดชอบวัดนี้เพื่อจะสั่งสมพระให้มีอรรถมีธรรมภายในใจ พระมีธรรมภายในใจ ในบ้านหนึ่งมีองค์เดียวก็เย็นฉ่ำไปเลยนะ ขอให้ได้พระดี ๆ เถอะนะ ถ้าพระเลว ๆ มีร้อยเท่าไรก็เป็นส้วมเป็นถ่าน ร้อยส้วมร้อยถ่าน มันไม่เกิดประโยชน์อะไร กิดขวางหุตตาประชาชน สะเทือนใจไปด้วย นี่ละพระเลว ถ้าพระดีไปที่ไหนเย็นไปเลย มองเห็นปากท่งนานุนเขากราบแล้ว ๆ ซึ้งใจ ไม่ว่าเขาว่าเรา

คิดดูซิอย่างหลวงปู่มั่นท่านไปบิณฑบาตมา เราไปถึงที่แรกพระท่านก็บอกว่าท่านมาบิณฑบาต ท่านเข้ามาทางสายนี้ว่างั้น วันหลังเราก็บิณฑบาตแต่เช้ากว่าปรกติหน่อยแล้วก็รีบกลับมา ได้ไม่ได้อะไรสำคัญละ เราจะต้องไปดูหลวงปู่มั่น นั่นเห็นไหมละ พระบอกท่านมาแล้ว ไหน เราก็ดู ดูทุกอย่างเลยเต็มกำลังความสามารถ ดูด้วยความปลื้มปีติ ด้วยความอิมเอิบภายในจิตใจ ยิ้มแย้มแจ่มใสภายในใจ พอท่านใกล้เข้ามา ๆ เราก็ปั๊บปั๊บเข้าห้อง แล้วก็ไปดูประตูอยู่ข้างในนะ เข้าไปอยู่ในนั้นแล้วดูช่องฝา ท่านเดินมานั้น ดู โอโห้ย ไม่ได้ว่าอื่นนะเพราะมันเชื่อฝังลึกแล้ว เนื่องจากได้ยินกิตติศัพท์กิตติคุณของท่านมาเป็นเวลานาน ว่าองค์ใดออกมา ก็ตามออกมาจากหลวงปู่มั่น พุดเป็นเสียงเดียวกันหมด ว่าท่านอาจารย์มั่นไม่ใช่พระธรรมดา เป็นพระอะไรไม่ใช่พระธรรมดา พระอริยะ อริยะก็มีหลายชั้น

โสดา สกิทาคา อนาคา อรหัตต์ อริยะทั้งนั้น ท่านอยู่ชั้นใด ท่านบอกเป็นเสียงเดียวกัน ชั้นสุดยอด บอกอย่างนั้นเลย นั่นละฝั่งลึก ทีนี้เวลาท่านมาแล้วเราก็ดูกิริยาท่าทางของท่านทุกอย่างเลย ท่านจะดูไม่ดูเราก็ตาม เราอยู่ในกุฏิส่องออกมา วันนั้นปีติทั้งวันเลยนะ มันเอิบอิม นั่นเป็นยังไง เห็นพระดีเป็นอย่างนั้น

เราเป็นพระด้วยกันก็เลยมีน เหมือนกับชี้หมาชมทองคำทั้งแท่งวางั้นเถอะนะ เราอยู่ในห้องเป็นชี้หมา ชมทองคำทั้งแท่งที่เดินฉากไปนี้ เราดู วันนั้นเอิบอิมทั้งวันเลย นี่ละดูพระดีเป็นอย่างนี้ละ เราเอาเราเป็นตัวตั้งขึ้นเลยใครจะว่าบ้างก็ตาม วันนั้นเราปีติทั้งวันเลย เอิบอิมภายในจิตใจ และกิริยามารยาทของท่านทุกอย่างที่เดินผ่านมานี้ เข้ามาในหัวใจหมดเลย นี่แหละเห็นพระดีเป็นอย่างนั้นนะ ใครก็อยากพบ ใครก็อยากเห็นพระดี มันรื่นเริงภายในจิตใจ เย็น เวลานั้นทุกข์หายไปหมด เวลาได้เห็นพระเห็นครูบาอาจารย์ที่เรามีความเคารพเลื่อมใสแล้วมันปลื้มอกปลื้มใจ ทุกข์ทั้งหลายกระจายหายไปเวลานั้นนะ นี่อำนาจแห่งธรรมเย็นฉ่ำ

เราจึงได้อุตสำหรับพยายามบำรุงพระที่ท่านตั้งใจปฏิบัติดี ผู้เช่นนั้นแหละผู้ที่จะทรงมรรคทรงผลตามทางของศาสดา เพราะอยู่แบบศาสดา อยู่ในป่าในเขาลำเนาไพร ตั้งแต่พระพุทธเจ้าเป็นพระองค์แรก ทรงบำเพ็ญในป่า ๖ ปี ได้ตรัสรู้ขึ้นมา ตรัสรู้ในป่า แล้วสั่งสอนสาวก บรรดาผู้ที่มีอุปนิสัยเข้าถึงก่อนๆ สอนบรรดาสาวกทั้งหลายมีพระอัญญาโกณฑัญญะ เบนุจวัดคิยี้ทั้งทำนี้แหละเป็นต้น เรื่อยมา อยู่ในป่าๆ บำเพ็ญในป่า สำเร็จในป่า เป็นสภาวะของโลกอยู่ในป่าเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้สืบต่อกันมา เป็นแนวทางที่ราบรื่นดีงามตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นพระท่านจึงอยู่ในป่าตามทางของศาสดาที่ทรงดำเนินมาแล้ว และสั่งสอนอบรมไว้อย่างนั้น

เราจึงได้พยายามบำรุงรักษาพระ ผู้เช่นนี้แลผู้ตักตวงเอาอรรถเอาธรรม ตื่นขึ้นมาเอาแล้วเร่งแล้วงานสั่งสมธรรม จนกระทั่งหลับๆ สั่งสมธรรมๆ ภายในจิตใจ เมื่อสั่งสมสิ่งใด เพราะธรรมชาติเหล่านี้มีอยู่ ธรรมก็มีอยู่ โลกกิเลสตัณหากีมีอยู่ หมุนไปทางไหนก็ติดทางนั้นแหละ นี่ท่านหมุนไปทางธรรม ธรรมะก็เข้าซึมซาบถึงใจ เดี่ยวองค์นั้นเป็นอย่างนั้น องค์นี้เป็นอย่างนี้ทางด้านธรรมะขึ้นมา สมาธิเป็นเช่นนั้นๆ ขึ้นเรื่อยๆ แหละ จากนั้นโสดา สกิทา อนาคา ขึ้นไปตามๆ กัน นี่ละมรรคผล ขอให้ไปเปิดเถอะนะ เปิดจอกเปิดแหนออกจากหัวใจ คือกิเลสตัณหานั้นเป็นจอกเป็นแหนปกคลุมหัวใจไม่ให้มีค่ามีราคาอะไรเลย มีแต่จอกแต่แหนซึ่งหาค่าไม่ได้ เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกเต็มสงสาร

น้ำที่อยู่ในบึงในบ่อที่ถูกจอกแหนปกคลุมไว้ไม่มีความหมายอะไรเลย เหยียบย่ำไปมา นั่นละคือธรรมของพระพุทธเจ้า มีมากขนาดไหน เต็มโลกเต็มสงสารก็ไม่มีความหมาย เพราะโลกเขาไม่สนใจยิ่งกว่าจอกกว่าแหนที่เขาคลุกเคล้าไปมาตลอดเวลา นี่นั่นโลกเป็นอย่างนั้น ทีนี้เมื่อเวลามีผู้มาเปิดจอกเปิดแหน คือผู้บำเพ็ญความดี ก็เรียกว่าเปิดจอกเปิดแหน ก็ปรากฏเห็นน้ำขึ้นมาเรื่อยๆ เปิดออกเรื่อยๆ เห็นน้ำกว้างเข้าไปเรื่อยๆ เปิดออกเรื่อยๆ เปิดออกหมด จอกแหนปกคลุมหุ้มท้อ น้ำในบึงใหญ่ บึงใหญ่คือหัวใจ น้ำคือธรรมอยู่ในใจ จอกแหนคือกิเลสปกคลุมหัวใจ เปิดออกๆ จำขึ้นมา องค์นี้สำเร็จโสดา สกิทา อนาคา อรหันต์ ตั้งแต่เริ่มต้นเป็นโสดา คือเปิดจอกเปิดแหนออกแล้วเห็นน้ำชัดเจน ตักมาอาบดื่ม ใช้สอยเป็นที่พอใจ ทีนี้ถึงจอกแหนจะปกคลุมก็ตาม ความเชื่อนี้ฝังลึก นี้เรียกว่าพระโสดา เข้าใจไหม ฝังลึกไม่มีถอย ต้องการเมื่อไรก็เปิดน้ำนี้ใช้ไป เบิกจอกเบิกแหนออกเรื่อยๆ ต่อไปก็เปิดกว้างออก สำเร็จเต็มภูมิเป็นพระอรหันต์ จอกแหนหมดภายในหัวใจ

คือกิเลสตัดหาเป็นจอกเป็นแหน เปิดออกหมดภายในหัวใจแล้วจำขึ้นมา เป็นน้ำอมตรมธรรมขึ้นภายในจิตใจ นี่ท่านอยู่ในป่าในเขา เราจึงได้อุตส่าห์พยายามเต็มเม็ดเต็มหน่วยแหละ เอาให้ได้เป็นประจำไม่ให้ขาดตกบกพร่อง พระท่านก็เข้าออกเรื่อยๆ มากตลอดนะ อันนี้ให้เป็นเรื่องของท่านอุทัยพิจารณาเอง เพราะเราเปิดทางไว้แล้วว่า ผู้ใดตั้งใจปฏิบัติ มาเท่าไรให้มาเถอะ ให้ท่านคัดเลือกเอง ถ้าไม่ดีกว่าท่านคัดเลือกเอง ดีท่านคัดเลือกเอง จะรับมากรับน้อยเป็นเรื่องของท่านเป็นผู้ให้อยู่เอง เราเปิดทางให้แล้ว ท่านก็อุตส่าห์พยายามปฏิบัติเรื่อยมาอย่างนี้

นั่นละมรรคผลจะเกิดที่นั่น พระเหล่านี้เป็นผู้บำเพ็ญธรรม ต้องเจอธรรม ต้องเห็นธรรม ใครคุยเขี่ยหาอะไรเจออันนั้นละ หามุตรหาคุณก็เจอแต่บุตรแต่คุณ หาอรรธหาธรรมเจอแต่อรรธแต่ธรรม นี่ท่านหาอรรธหาธรรมก็เจออรรธเจอธรรม องค์นั้นเจออย่างนั้น องค์นี้เจออย่างนี้ ซึ่งล้วนแล้วแต่ธรรมในสระใหญ่เดียวกันนั้นแหละ สระอันเดียวกันในหัวใจ เจอขึ้นมาๆ ผู้นี้ทรงมรรคทรงผลเรื่อยๆ ผู้มีอรรธมีธรรมจริงๆ ท่านอยู่ในป่าอย่างนั้น มักจะอยู่ในป่ามากกว่าอยู่ในที่อื่นๆ ที่อื่นๆ ก็มีเราไม่ได้ปฏิเสธ แต่มีจำนวนน้อยมากกว่าผู้ที่อยู่ในป่าด้วยความตั้งใจบำเพ็ญ มรรคผลนิพพานจึงมีตลอดสำหรับผู้ปฏิบัติ ผู้ไม่ปฏิบัติก็มีแต่ปฏิเสธมรรคผลนิพพานไม่มีฯ เกิดมาหมดโคตรหมดแห่มาปฏิเสธด้วยกัน มันก็เป็นโคตรแห่ที่ท้องแห้งๆ เหมือนกันหมด ไม่มีใครเต็มด้วยอรรธด้วยธรรมเหมือนผู้ปฏิบัติโดยไม่ต้องบ่น โดยไม่ต้องลบล้างอะไร ลบล้างแต่กิเลสภายในหัวใจออกให้หมด

แล้วก็ผ่านขึ้นมาๆ นี่ละผู้ที่จะทรงมรรคทรงผล คือผู้อยู่ในป่าในเขานี้ พุดจริง ๆ อย่างนี้แหละ

นอกจากนั้นเราเขียนใบตายเป็นใบต๋ายให้เลยตั้งแต่ยังไม่ตายก็ได้ ว่าอย่างนี้เลย จะไม่มีหวังแหละ เพราะสิ่งสมแต่ความชั่วช้าลามกเต็มหัวใจ มีแต่ความชั่วช้าลามก แล้วจะไปรอดติบรอดตีด้วยฝีปากกิริยาทำทางต่างๆ ให้โลกเขาเชื่อ ใครจะเชื่อ ตัวเป็นพินเป็นไฟเต็มหัวใจ กิริยาที่ออกมาจากพินจากไฟจะเป็นน้ำเป็นท่าได้ยังไง ถึงจะนิมนวลอ่อนหวานมันก็ได้หวาน มัน เป็นกิริยาหลอกลวงโลกต่างหาก ไม่ใช่กิริยาที่เป็นความสัตย์ความจริงพอจะเชื่อถือได้นำไปปฏิบัติเพื่อเป็นประโยชน์แก่ตน มันมีแต่พินแต่ไฟ ใครเชื่อก็เป็นพินเป็นไฟด้วยกันหมดนั่นแหละ นี่ละเรื่องกิเลสเป็นอย่างนี้ พวกกันจำเอานะ แล้วก็ให้พวกกันตั้งใจปฏิบัติ

วันคืนปีเดือนผ่านไปๆ อย่าเป็นบ้ากับกิเลสตัณหามากนัก มาตั้งกับตั้งกลับไปแล้ว ให้ความจิตจางกับมันบ้าง และหมุนใจเข้าสู่ธรรมสู่อธรรม ท่านทั้งหลายจะได้เห็นความมั่นใจแนใจตัวเองภายในใจนะ สมบัติเงินทองข้าวของเต็มโลกธาตุ ไม่มีอะไรเป็นที่ไว้ใจได้ยิ่งกว่าธรรมที่เกิดขึ้นภายในใจจากการบำเพ็ญของตัวเองนะ ให้จำอันนี้เอาไว้ เอาละพอ เท่านั้นละ

คราวนี้ก็แน่นอนแล้วนะว่าวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๗ นี้ จะเป็นวันมอบทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ขาดไม่ได้ และดอลลาร์ ๑๐ ล้าน ขาดไม่ได้ ขาดอยู่เท่าไรนั้นละจะเอาไปให้พอในวันนั้นเลย ส่วนเงินบาทก็ดังที่เรียนให้ทราบแล้ว มันหมุนอยู่รอบเมืองไทยเรา เงินบาทนะหมุนตลอดไม่ได้อยู่แหละ วันนั้นขอนั้น วันนี้ขอนี้ เมื่อวานก็มาแต่เราไม่ตอบรับ เพราะเราหมดกำลัง อยู่อย่างนั้นเรื่อย ๆ นี่หมายถึงเงินบาท หมุนรอบประเทศไทยเรา ส่วนทองคำกับดอลลาร์ร้อยทั้งร้อยเข้ามาตลอดตั้งแต่ต้นจนกระทั่งบัดนี้ ไม่แยกไปไหนเลย สำหรับเงินบาทนี้กระจายทั่วโลก ก็มีแบ่งเข้าไปหาทองคำบ้างไม่มาก นิดหน่อย ดังที่ว่าดูเหมือนสองพันล้านกว่า นอกนั้นออกทั่วโลกไปเลย

เวลานี้ดอลลาร์ได้ ๑๓๗,๗๗๒ ดอลลาร์ รวมดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด ๘,๙๓๗,๗๗๒ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่อีก ๑,๐๖๒,๒๒๘ ดอลลาร์ จะครบจำนวน ๑๐ ล้าน ส่วนทองคำเมื่อวานได้ ๑ กิโล ๓๐ บาท ๑๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑,๔๔๔ ดอลลาร์

ทองคำและดอลลาร์ต้องให้ได้ตามนั้น ไม่งั้นเสียเกียรติของเมืองไทยเราอย่างมากทีเดียว ไม่เอาเงินเข้าคลังหลวงเสียดีกว่า ทองคำที่ขาด ๑๐ ตันอยู่เท่านั้นเท่านี้ แหม อ่อนมากทีเดียว เสียมาก เพราะฉะนั้นจึงว่าคำนี้จะโผล่ขึ้นมาในวันมอบทองคำนั้นไม่ได้ ทองคำขาดเท่านั้นเท่านี้มอบไม่ได้ มีขึ้นไม่ได้เลยวันนั้น เพื่อรักษาเกียรติชาติไทยเรา ต้องรักษาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ยิ่งเป็นวันสุดท้ายด้วยแล้วขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้เลย นั่นเห็นไหมละ ไม่

ว่าดอลลาร์ ไม่ว่าจะทองคำ ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ ต้องให้ได้เช่นนั้น เป็นจุดอันใหญ่โตของพี่น้องชาวไทยทั้งชาติเลย ทองคำต้องได้ ๑๐ ตัน ดอลลาร์ต้องได้ ๑๐ ล้าน ประกาศออกทั่วโลกดินแดน

คราวนี้จะเป็นคราวที่โด่งดังอยู่สำหรับเมืองไทยเรานะ การมอบทองคำคราวนี้จะกระเทือนทั่วโลกนะไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ที่นี้งานที่ว่าจะมอบที่วัดสวนแสงธรรม ตกลงทางกทม.มาขอแบ่งเบาด้วย เลยขอไปจัดใหม่ให้ กะว่าจะได้สวนอัมพร เพราะจะมีคนมากมายนานี่ไม่น้อยนะ เฉพาะพระก็เต็มแล้วสวนแสงธรรม แล้วประชาชนก็ไม่มีที่อยู่ เพราะฉะนั้นจึงต้องหาใหม่เพื่อให้พอเหมาะกันทั้งสองฝ่าย ฝ่ายพระฝ่ายฆราวาส ตกลงเขาหาเรียบร้อย ที่สวนอัมพร ตกลงจะเอาที่นั่นก็ตกลงจะเอาที่นั่น คนจะมากนะ เพราะฉะนั้นเราให้สมเกียรติ ทองคำเราต้อง ๑๐ ตันว่านั้นเลย ดอลลาร์ต้อง ๑๐ ล้าน เป็นอย่างน้อย จะเพิ่มกว่านั้นเราไม่ว่านะ แล้ววันนั้นเป็นวันกระเทือนโลก จะออกทางวิฑูออกทางไหนหมดเลยแหละวันนั้น ทั่วโลกจะได้ยินชื่อเสียงของความอุทิศสำหรับความรักชาติ ความเสียสละของพี่น้องชาวไทยเรา ประกาศก้องทั่วโลกจะได้ยินในวันนั้นทั่วถึงกันหมด จำเอานะ เอาละ จะให้พร

อิฉฉิต্ত์ ปตฺถิตฺตํฯฯ

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th